

SEKER PANCARI MELASINDAN ASPERGILLUS NIGER KULLANILARAK SİTRİK ASİT FERMENTASYONU

Ahmet Balamir *

(Dergiye geliş tarihi : 2 Temmuz 1976)

ÖZET

Ankara Şeker Fabrikası melası, yüzey kültürü metodu ile ferment edilerek sitrik asidi üretimine uygunluğu araştırıldı. Havadan A. Niger küfünün orjinal suşları elde edildi ve en yüksek verimi veren suş saptandı. $K_4Fe(CN)_6$ ile muamele edilmiş ve edilmemiş ortamda sitrik asit fermentasyonu verim bakımından karşılaştırıldı ve arada çok büyük bir fark gözlandı. Titrimetrik ve kolorimetrik sitrik asit tayinlerinin eşit sonuçlar vermesi kullanılan suşun saf olduğunu gösterdi. Ferro, magnezyum, fosfat, nitrat iyonlarının ve aerasyonun fermentasyona etkisi araştırıldı. Bu inorganik iyonların hiçbirinin sporulasyona etkili olmadığı gözlemlendi. Sporulasyonla ferrosilyanür konsantrasyonu arasındaki ilişki tartışıldı. 11 Günlük fermentasyon sonucu % 69.2 şeker dönüşümü ve harcanan şekere göre % 93.5 sitrik asit oluşumu sağlandı.

SUMMARY

The molasses produced by Ankara Sugar Factory is utilized as the raw material. Original strains of *Aspergillus Niger* are isolated from air and are used in surface culture method of citric acid fermentation. The effects of varying concentrations of iron, magnesium, phosphate, nitrate and of aeration on fermentation are examined. The relationship between sporulation and potassium ferrocyanide concentration is discussed. A sugar conversion of 69.2 % and a citric acid yield of 93.5 % on the basis of sugar consumed was attained in eleven days.

GİRİŞ :

Şeker fabrikalarında sakkaroz elde edilisi sırasında, şekerin kristallenmesini önleyen bazı maddeler ortamda giderek artar ve sonuçta, içinden, ekonomik yollarla daha fazla şeker elde edilemeyecek ve yaklaşık % 50 sakkaroz bulunduran viskoz, kahverengi bir sıvı kalır. Şeker fabrikasının bu en önemli yan ürününe «Melas» adı verilir (1, 2, 8, 12).

Melas esas olarak etil alkol fabrikalarında, şekerden alkol elde edilmesinde kullanılır. Ayrıca hayvan yemi olarak ta önemli oranda tüketilir. Bunların yanı sıra melas fermente edilerek; bütünlük, aseton, sirke, gliserin ve sitrik, laktik, glukonik, okzalik, itakonik, akonitik asit gibi önemli organik asitlerin eldesinde kullanılmaktadır.

Bu asitler içinde sanayide en fazla tüketilen sitrik asittir. Sitrik asit esas olarak alkolsüz içki yapımında kullanılır.

Türkiye'de melasın önemli bir kısmı 1971 yılına kadar çok düşük fiatla ihrac edilmektedir. Bu oran 1970 te % 15, 1971 de ise % 22 dir. (18, 19). Bugün ise dışarı satılan melasın bir bölümü Fermentasyon Ürünleri Sanayii (FÜRSAN) tarafından işlenmektedir.

Sitrik asit önceleri Akdeniz Ülkelerinde limon ve ananastan elde edilmektedir. Bugün, sadece fermentasyon metodu ile sakkarozdan üretilmektedir (13, 15).

Sitrik asit fermentasyonu iki türlü yapılmaktadır. Bunlardan birincisi «yüzey kültür metodu» ile alçak kaplarda, diğer ise tank tipi fermentörlerde yapılan fermentasyondur (10, 11, 13, 15). İlk metot daha kararlı olması ve yüksek verimi bakımından, ikincisi ise fermentasyonun devamlı yapılabilmesi bakımından avantajlıdır.

FERMENTASYONA ETKİ EDEN FAKTÖRLER :

a) pH : tı bir fermentasyon için ilk şart kullanılan Aspergillus Niger Suş'u için en uygun pH'ın seçilmesidir. Genellikle A. Nigerler pH : 5 - 7 arasında etkilidirler.

b) Havalandırma : Fermentasyon tamamen havasız ortamda veya oksijen yokluğunda olamamaktadır. Çok fazla oksijenli ortamda ise izositrat dehidrogenaz inhibe edilemediği için sitrik asit akümulasyonu engellenmektedir. En iyi sonuçlar sınırlı havalandırma sonucunda alınmaktadır (7, 17).

c) Anyon ve katyonların etkileri : Fe^{+2} , Fe^{+3} , Mn^{+2} , Mg^{+2} , NO_3^- , PO_4^{+3} , iyonlarının tümünün ortamdaki miktarları sınırlanırmalıdır. Özellikle Mn^{++} iyonunun sitrik asit oluşumu üzerinde ters etkileri vardır (5). Bu durumun önüne geçmek için ortam sıcakta ve düşük pH'ta potasyumferrosiyanyür ile muamele edilir, ve kalsiyum, bakır (II), çinko ve mangan göktürürlür. Mn^{++} iyonunun milyarda iki oranında olsa da hıç olğan sitrik asidi % 10 oranında azalttığı ve kullanılan organizmanın morfolojisinde değişiklik oluşturduğu bulunmuştur (5).

GEREÇ VE YÖNTEMLER :

1 — Suşların izolasyonu :

A. Niger suşlarını izole etmek için litresinde 30 gr sukroz, 2 gr sodyum nitrat, 1 gr dipotasyum fosfat K_2HPO_4 , 0.5 gr $\text{MgSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ 0.5 gr KCl, 0.01 gr $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ ve 15 gr agar bulunduran Czapek Agar'ı kullanıldı (15). Çözelti otoklavda 15 lb/in² basınçta 15 dakika sterilize edildi, sonra sıçakken steril Petri kaplarına konuldu. Oda sıcaklığında katılıyan agarlı ortamlar Ankara'nın çeşitli yerlerinde bir gece ağızı açık bırakıldı. Sonra kapatılarak 25 derecede inkübatore kondu. 48 saat içinde kaplarda bir çok diğer bakteri yanında siyah A. Niger küfü suşları da yetişti. A. Niger kolonileri iğne uchu bir steril bagetle yeni bir agar ortamına nakledildi ve aynı yöntemle bu defa saf kültürler elde edildi. Bunlar 3 - 4 derecelik buz dolabında stok edildi.

2 — Fermentasyon için en uygun sus'un seçilişi :

Izole edilen 5 sus içinden en yüksek verimi veren, pH değişken olarak kullanılarak seçildi. Suslar pH 2 ve 8 arasında, litrede 265 gr melas bulunduran ve 0.5 gr $\text{K}_4\text{Fe}(\text{CN})_6$ ile muamele edilmiş ortamda denendi.

3 — Fermentasyon ortamının hazırlanışı ve fermentasyonun yapılması :

5 x 265 gr 5 lt lik beherlerde eritilip üzerine 30 ml % 10 K_2HPO_4 ve 2 ml % 10 $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ ilave edildi. Radiometer Copenhagen pH metre ile pH 5.5 ayarlandı, ve 15 lb/in² basınçta ortam sterilize edildi. Ortam sıçakken 2.4 gr potasyum ferrosiyanyür (480 ppm) ile muamele edildi ve 6 derecede bir gece bekletildi (6). Fermentasyon, 1000 cc lik alçak tip beherlere 250 cc çözelti konarak yapıldı. Sukroz

konsantrasyonu bütün deneylerde, başlangıçta 140 gr/lt olarak ayarlandı. Melas'ın % 52.7 lik polarizasyon değeri pratik olarak % 52.7 sukroz olarak kullanıldı.

Uygun potasyum ferrosiyanür konsantrasyonunun tayini için 500 cc lik uzun tip beherlere 300 ml melas çözeltisi kondu ve değişen potasyum ferrosiyanür miktarları ilave edildi. Çökme işlemi tamamlandıktan sonra çözeltinin 250 ml si deneyde kullanıldı.

Aerasyonun etkisinin araştırıldığı deneyde iki beher kullanıldı. Steril bir inkübatör içinde birinin ağızı parafilmle sıkıca kapatıldı, diğeri ise tamamen açık bırakıldı. İkinci beherde evaporasyondan ötürü meydana gelen su kaybı her gün saf su ile telafi edildi. Bütün diğer deneylerde, sınırlı havalandırma beherler saat camı ile örtülerek sağlandı.

4 — Ortamın *Aspergillus Niger* ile aşlanması :

Spor oluşumu tamamlandıktan sonra steril bir spatül ile sporlar kazındı ve 100 cc lik bir erlene aktarıldı, erlenin ağızı steril pamukla kapatılıp bir gece 26 derecelik bir inkübatörde kurutuldu. Fermentasyon ortamı, iğne ucu bir baget yardımıyla, çok az spor ile aşılındı.

5 — Sitrik Asit Tayini :

a) Kolorimetrik tayin : Önce bilinen miktar sitrik asit kullanılarak standard bir eğri elde edildi. Bilinmeyen numuneler için elde edilen kolorimetrik okuma değerleri bu eğri vasıtasiyla sitrik asit miktarına çevrildi. Fermentasyon ortamından 0,2 ml lik numuneler pipetlenerek 100 ml ye seyreltildi, ve bunun 1 ml sindeki sitrik asit Perlman, Lardy ve Johnson metoduna göre, sülfürik asitli ve potasyum bromürlü ortamda potasyum permanganat ile pentabromo asetona çevrilerek kantitatif olarak tayin edildi (14). Pentabromo aseton'un sodyum sülfürle verdiği açık sarı renk Carl Zeiss PMQ₂ II spektrofotometrede 450 m μ da okundu.

b) Titrimetrik Tayin : Fermentasyon ortamında 1 ml lik numuneler 250 ml lik erlenler içinde 100 ml ye tamamlandı, ve ısıtılarak, sodyum okzalata karşı standardize edilen 0.1 N KMnO₄ ile titre edildi.

6 — Başlangıç ve son sukroz konsantrasyonlarının polarimetre ile tayini :

Fermentasyondan önce ve tamamlanmasından sonra ortamdan 100 ml çözelti alındı ve sukroz dışındaki maddeleri göktürmek için 10 ml bazik kurşun asetat ilave edildi. Ayrıca rengi açmak için birkaç gr aktif kömür kondu ve süzüldü. Süzüntünün 10 ml si, dairesel ölçüği olan bir Carl Zeiss Polarimetre tübüne aktarıldı ve konsantrasyon direkt olarak, rotasyon derecesi, polarimetre sabitesi olan 1.503 ile çarpılarak bulundu.

SONUÇLAR :

1 — Suş'un Seçilişi :

Ankara'nın değişik bölgelerinden izole edilen beş A. Niger suş'u içinden, en iyi sitrik asit clusturani, pH değişken olarak kullanılarak saptandı. Tablo I de görüldüğü gibi en üstün verim Küçükkesat'tan izole edilen suştan, pH 5.5 ta elde edildi.

Tablo I : En iyi Suş'un seçilişi

İzole edildiği yer	Suş'un Sembolü	10 gün içinde oluşan sitrik asit (Normalite cinsinden)									
		pH	2	3	4	4.5	5	5.5	6	7	8
ODTÜ	M I				AB	0.22	0.56	0.66	0.70	0.60	0.60
ODTÜ	M II				AB	AB	0.51	0.60	0.72	0.65	0.60
		B.Y									
Küçükkesat	K I				BY	BY	0.72	0.85	0.79	0.81	0.50
Türközü	T I				BY	BY	BY	0.38	0.65	0.60	0.63
Y. Mahalle	Y M I				BY	BY	0.42	0.55	0.50	0.53	0.30

BY = Büyüme yok, AB = Az Büyüme

2 — Potasyum ferrosiyantır'ın sitrik asit fermentasyonuna etkisi :

Potasyum ferrosiyantır kullanılmayan deneylerde çok yoğun bir sporulasyon oluştuğu ve sitrik asit miktarının hiçbir zaman

25 mg/ml yi aşmadığı gözlenmişti. Optimum potasyum ferrosiyanyür konsantrasyonunun tayinini gösteren tablo II de, potasyum ferrosiyanyür'ün sporulasyonu önlediği de açıkça görülmektedir.

3 — Fe^{++} iyonunun etkisi :

Demir (II) iyonunun fazlasının fermentasyon üzerinde herhangi bir etkisi olmadığı gözlandı (Tablo III). Bu deneylerde Fe^{++} iyonunun tam çökebilmesi için 445 ppm $\text{K}_4\text{Fe}(\text{CN})_6$ kullanıldı.

Tablo II : Sitrik Asit Oluşumu Üzerinde Ferrosiyanyür'ün Etkisi

Beher nu- ma- rası	ppm cinsinden ilave edilen $\text{K}_4\text{Fe}(\text{CN})_6$	mg/ml olarak			7. Günde miseller üzerindeki % spor
		5	7	9	
1	0	7.0	23.0	25.0	100
2	75	26.2	27.6	25.6	100
3	150	19.2	33.9	39.0	90
4	225	19.2	36.4	42.3	50
5	337	9.0	39.7	66.0	5
6	450	12.2	32.0	56.4	3
7	1125	14.1	26.9	42.3	0

4 — Mg^{++} , $\text{PO}_4^{=}$ ve NO_3^- iyonlarının etkileri :

Bunlar tablo IV ve V te gösterilmiştir. Fosfat iyonunun sporulasyonu önlemediği gözlandı. Durum nitrat iyonu için de aynı idi, fakat nitrat miktarı arttığında aşırı miktarda misel teşekkürülü olduğu ve fermentasyon sıvısının çok azaldığı görüldü. Mağnezyum iyonunun optimum konsantrasyonu 0.24 gr/lt olarak bulundu.

Tablo III : Fe^{+2} iyonunun asit oluşturmasına etkisi

No:	Beher iyonu miktarı (mg/l)	Gün sonra ml KMnO_4 einsinden asitlik derecesi					11. gün sonunda Misel'in görünümü			% Spor	Son pH
		6	7	8	9	10	11				
1	0.00	0.9	2.4	2.2	2.4	2.6	3.8	Kalın	5	—	—
2	0.05	1.3	2.5	1.8	2.0	2.2	5.6	Kalın	5	—	—
3	0.50	2.5	3.0	2.4	3.0	5.4	6.9	Normal (2 cm)	5	4.2	—
4	1.00	2.9	4.7	7.9	9.7	11.2	13.7	Normal	5	2.7	—
5	5.00	1.5	3.1	5.2	6.8	8.4	11.0	Ince (0.5 cm)	0	3.0	—
6	10.00	2.1	3.5	5.5	6.6	8.8	10.5	Çok ince	0	3.2	—

Tablo IV : Mg^{++} iyonunun etkisi

No:	Mg^{++} (gr/lt)	harcanan $KMnO_4$ cinsinden asidite gün sonra	
		7 gün	9 gün
1	0.00	2.9	5.7
2	0.04	3.8	7.6
3	0.12	3.2	6.7
4	0.24	5.0	10.8
5	0.40	5.3	8.6

5 — Havalandırmanın etkisi :

Tablo VI da görüldüğü gibi aşırı havalandırmanın fermentasyona ters bir etkisi olmadığı, yalnız tamamen havasız ortamda gerek misel teşekkürülü gerekse asit miktarı çok düşük oldu.

Tablo V : Fosfat ve Nitrat iyonlarının sitrik asit oluşumuna etkisi

Be- her No	K_2HPO_4 (gr/lt)	Harcanan $KMnO_4$ cinsinden asidite				9. ayında misellerin genel görünümü	% sporulasyon 7 gün 9 gün 11 gün		
		7 gün	9 gün	11 gün	Ince; çözeltinin tamamen yüzeyinde		100	100	100
1	0.00	1.3	2.7	3.5	»	»	100	100	100
2	0.20	1.7	4.1	3.7	»	»	100	100	100
3	0.60	1.1	2.5	5.9	2. beherdekinden daha kalın ve sıkı	»	20	95	100
4	1.00	1.0	4.6	8.5	Orta büyülükte, yüzeyde	»	5	15	50
5	1.40	1.1	2.8	4.5	Kalın	»	5	30	80
6	2.00	2.5	3.6	6.5	Miselin % 50'si çözelti içinde	»	3	15	35
PO ₄ 0,8 gr/lt ilave edilen NO ₃ (gr/lt)									

7	0.00	1.2	2.8	5.6	Normal, sıkı	60	80	80
8	0.80	5.8	4.3	5.2	Çok kalın, miselin % 75'i çözelti içinde	0	0	5
9	2.00	2.2	5.0	6.4	»	0	0	5
10	3.20	3.8	5.8	8.2	»	0	0	5
11	4.80	1.7	3.8	6.2	»	0	5	5

Tablo VI : Havalandırmanın Etkisi

Hava- landırma	ml KmnO ₄			Miselin görünümü	% sporulasyon		
	7 gün	9 gün	10 gün		7	9	10 gün
Aşırı	2.4	6.8	9.0	Normal	30	40	40
Hiç	0.9	1.1	1.8	Çok ince gevşek	0	10	20

TARTIŞMA :

Tüm deneylerden çıkan sonuçlar, yüzey kültür metoduna göre yapılan sitrik asit fermentasyonunda, ortamın ferrosiyanür iyonu ile muamelesinin çok önemli olduğunu göstermektedir. Eski araştırmalar potasyum ferrosiyanür'ün direkt olarak Krebs döngüsü enzimleri olan izositrik dehidrogenaz ve akonitaz'ı inhibe ettiğini, sitrat sentez enzimini ise aktive ettiğini düşünüyordular (15, 16). Daha sonraki araştırmalar ise bu maddenin yalnızca ortamındaki birçok katyonu, özellikle de Mn⁺⁺ iyonunu çöktürmekten sorumlu olduğunu göstermiştir. Ayrıca tank tipi fermentörlerde ferrosiyanürün 30 ppm'den yüksek konsantrasyonda sitrik asit oluşumunu stimüle ettiği fakat hücrelerin gelişimini engellediği gösterilmiştir (3, 4, 5, 6, 9).

Burada yapılan deneyler yüzey kültür metodu ile yapılan fermentasyonda böyle bir sorunun olmadığını göstermektedir. Tablo II de ferrosiyanür'ün misel teşekkülünlü etkilemediği yalnız sporulasyonu engellierek asit teşekkülünlü arttırdığı görülmektedir. En yüksek verimler sporulasyon az ve misel teşekkülü orta derecede iken elde edilmiştir. Potasyum ferrosiyanür sporulasyonu, ya buna sebep olan bir iyonu çöktürerek önleyebilir, ya da ferrosiyanür'ün kendisi sporulasyonu durdurmakta ve asit oluşumunu artırmaktadır.

Denenen diğer iyonlardan hiçbir sporulasyondan sorumlu değildir. Fakat araştırılan iyonların dışında ve melas içinde bulunduğu bilinen diğer 17 element'in sporulasyon üzerinde etkisi araştırılmışan kesin bir yargıya varmak olanaksızdır.

Tank tipi fermentasyonda inhibitör etkisinin olduğu bilinen Fe^{++} iyonunun kullanılan suş'a bu deneylerde herhangi bir inhibisyonu gözlenmemiştir.

Nitrat iyonu asit oluşumuna etki etmemekle birlikte aşırı hücre (misel) oluşumu nedeniyle verimi önemli oranda düşürmektedir.

Deneysel ışığında ortaya çıkan şudur ki : yüzey kültür metodu ile yapılacak bir fermentasyon için yapılacak ilk iş optimum potasyum ferrosiyür miktarının saptanmasıdır. Çünkü belirli bir ferrosiyür konsantrasyonunda sporulasyon aniden azalmaktır ve asit oluşumu artmaktadır.

Deneysel ayrıca Ankara şeker fabrikası melasının sitrik asit üretimi için çok kullanışlı bir hammadde olduğunu da göstermiştir.

KAYNAKLAR

- 1 — Aries, R. S., W. Copulsky, Molasses and its Products, International Sugar Research foundation Inc., New York, (1949), 10.
- 2 — Binkley, W. W., W. L. Melville, Composition of cane juice and cane final molasses, Intern. Sug. Res. Found. Inc., New York, (1953), 23.
- 3 — Clark, L. S., Biotechnology and Bioengineering Vol. IV, (1962), 17.
- 4 — Clark, D. S., I and EC Product Research and Development, Vol. 1, (1962), 59.
- 5 — Clark, D. S., Ito, K. and H. Horitsu, Biotechnology and Bioengineering Vol. VIII, (1966), 465.
- 6 — Clark, D. S., Ito, K. and P. Tymchuk, Biotechnology and Bioengineering, Vol. VII, (1965), 269.
- 7 — Clark, D. S. and C. P. Lentz, Canadian Journal of Microbiology, Vol. 7, (1961), 447.
- 8 — Deerr, N., International Sugar J., Vol. 47, (1945), 123.
- 9 — Horitsu, H., and D. S. Clark, Canadian Journal of Microbiology, Vol. 12, (1966), 901.
- 10 — Ledingham, C. A., Kamer, R. A. and G. E. Hrudka, Yeast and Citric Acid Production From Sugar Beet Molasses in Germany, London, (1947).
- 11 — Loesecke, H. W. V., Chem. and Eng. news, Vol. 123, (1945), 1952.

- 12 — Olbrich, H., Die Melasse, Institut Für Gärungsgewerbe, Berlin, (1956), 12.
- 13 — Peppler, J. Henry, Microbiol Technology, Reinhold Publishing Corporation, New York, (1967), 183.
- 14 — Perlman, D., Lardy, H. A. and M. J. Johnson, Industrial and Eng. Chem. Anal. Ed., Vol. 16, (1944), 515.
- 15 — Prescott, S. C. and C. G. Dunn, Industrial Microbiology, McGraw Hill Inc., New York, (1959), 523.
- 16 — Rainbow, C. and A. H. Rose, Biochemistry of Industrial Microorganisms, Academic Press, London, (1963).
- 17 — Rhodes, A. and Derek L. Fletcher, Principles of Industrial Microbiology, Pergamon Press, (1966), 197.
- 18 — Seker Enstitüsü Analitik Şubesi, Kampanya Melüşleri: Analiz Sonuçları Raporları.
- 19 — Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Hisseedarlar 37. adı genel kurul toplantısı, 29.4.1972.